

marks Naturfredningsforenings regi foregår ude i de lokale foreninger. Når diskussionen er færdig dér og man er kommet med sit input, går de ind til DN, og dér bliver de fejtet af bordet. Man får et fælles centralt udspil om, at sådan og sådan gør vi, og det kommer sjældent de lokale ønsker i møde.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Jeg er meget langt hen ad vejen enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen i intentionerne, men jeg synes nok, at det er lidt tyndt, når hun siger, at blot der som minimum sendes information ud til parcellerne, er det o.k. Hvad med at inddrage landmanden, parcelleren i en forhandling om en eventuel kompensation?

Fru Anni Svanholt sagde jo, at mit eksempel med den marskbonde, der har fået dømt evig græs på 25 ha ud af sine 50 ha, var hypotetisk; det var hvis og hvis. Det er det faktisk ikke. Jeg kan godt sætte navn på. Han hedder Erik Hansen, og han bor i Mejlbj. Og jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om hun mener, at han er i en situation, hvor han egentlig burde have en kompensation.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Til hr. Urup: Jeg synes ikke, det er helt rimeligt at stille den slags spørgsmål fra Folketingets talerstol, i og med at jeg ikke har haft en chance for at sætte mig ind i det konkrete tilfælde. Der-til kommer også, at jeg tror, at vi fra Folketingets side skal passe på ikke at gøre os til dommere. Der kører jo sager ved domstolene hele tiden om netop erstatningsspørgsmål, og de sager skal vi ikke gribe ind i fra politisk side.

Med hensyn til min såkaldte skrubbudse om, at det er lovgivningen, der har sikret dansk natur, så er der selvfølgelig noget om det, hr. Langkilde siger. Det er jo ikke kun lovgivningen, der har beskyttet den danske natur, det er også i kraft af, at der har været en høj moral mange steder i samfundet.

Men jeg vil også gerne understrege, at lovgivningen spiller en stadig vigtigere rolle, og den kommer til at spille en vigtigere og vigtigere rolle i fremtiden, fordi produktionspresset er enormt. Og grunden til, at produktionspresset er så stort, som tilfældet er, er dels den måde, EU's støtteordning er indrettet på, dels den internationale konkurrence, hvor marginalomkostningerne kommer til at betyde stadig mere.

Det vil betyde et øget pres for landbruget, det vil betyde et øget pres på naturen, og det vil stille stadig stærkere krav til os om at lovgive.

Så vi står i en fundamental konflikt nu, og lige meget, hvad vi gør, kommer vi ikke ud af den konflikt. Der er en konflikt mellem nogle produktionsinteresser og nogle naturinteresser. Og jeg tror nok, vi bliver nødt til at tage den forfra for at bruge et folkeligt udtryk.

Så til spørgsmålet om, hvorvidt de få skal betale. Jeg vil gerne sige, at det jo er de mange, der har betalt for digerne eksempelvis. Det er også de mange, der i stadig stigende grad betaler for de miljøomkostninger, som nogle få påfører de mange. Det er selvfølgelig en balancgang, men at gå ud og sige, at vi skal kompensere landbruget hver eneste gang, vi er nødt til at lave en restriktion i dispositionsfriheden, er efter radikal opfattelse at gå alt, alt for vidt.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Det er rigtigt, at det var et meget direkte spørgsmål, men det bliver det, fordi det er meget principielt i den debat her. Vi skal ikke gøre os til dommere, siger fru Gerner Nielsen. Nej, det skal vi ikke, men vi skal lave lovene, så de er klare, og så de rammer retfærdigt og rimeligt.

Og jeg vil godt spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om det er hendes opfattelse, at naturbeskyttelse skal foregå på den lille mands bekostning. Lad os vende spørgsmålet den vej rundt!

Det er jo sådan, at vel er vi ikke dommere, men det gør jo så bare, at hvis vi ikke laver lovene tilstrækkelig enkle, klare og retfærdige i de sammenhænge her, får vi en hel masse domstolssager, og de er på vej.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det meste miljø ligger jo ifølge folks opfattelse på landet, men når vi læser om miljøtilstanden her i landet, så forårsages det meste af forureningen nok af byerne.

Man kunne godt spørge om, hvorvidt det skal være det gængse – sådan må jeg opfatte fru Elsebeth Gerner Niensens svar til mig – at vi ikke skal kunne få kompensation i fremtiden. Det vil sige, at der ikke skal være noget, vi skal ekspropriere, og vi skal overhovedet ikke give kompensation. Hvis der skal anlægges cykelsti igennem en have eller noget andet, så tager vi bare grunden uden kompensation. Det er fremtiden.